

Nacional

Final del judici a la mesa del Parlament

Els cinc diputats clouen la seva argumentació defensant el parlamentarisme

Diada 2020: Davant de les seues estatals i també virtual

El lema serà "El deure de construir un futur millor. El dret a ser independents"

POLÍTICA L'1-0 DEL 2017

Carles Puigdemont President de la Generalitat de Catalunya a l'exili

“Que ningú no es preocupi si tenim discrepàncies”

MOMENT • “Si vols treure alguna instantània de context i donar-hi un sentit polític llegit amb ulls d'avui, de precampanya, ho pots fer, però és un acte conscientment tergiversador” **FELIP VI** • “L'encara rei també hauria de fer un ‘M'explico’, perquè crec que ens el deu a tots” **DUBTES** • “També caldria que algú fes un ‘M'explico’ sobre els atemptats del 17-A”

Carles Ribera
GIRONA

Carles Puigdemont és el gran protagonista de *M'explico. De la investidura a l'exili*, el primer dels dos volums en què el president relata al periodista Xevi Xirgo tot el que ha viscut en quatre anys intensos.

En l'entrevista sobre el llibre que fèiem la setmana passada amb Xevi Xirgo, ell ens deia que tota la feina corria el risc d'haver quedat inèdita i dipositada en un arxiu d'aquí a uns anys per a l'estudi d'historiadors. Per què s'ha decidit a fer un llibre?

Una part de la resposta és en el segon volum.

Això també m'ho va contestar el senyor Xirgo la setmana passada. Vostè tampoc me'n pot fer un espòiler?

Hi ha un factor que m'hi ha emprès, i és que, ateses algunes narratives interessades que han explicat els fets d'una manera que crec que no es correspon amb la realitat, cal una explicació, perquè alguns dels fets m'afecten directament. Em sentia amb el deure i l'obligació d'explicar-me.

L'explicació no és 'a posteriori', sinó recuperant moment a moment.

Només podia ser d'aquesta manera, perquè és com havíem treballat el material amb Xevi Xirgo. Jo no podia dedicar-me, ara, a recordar uns fets que són molt delicats, en què de vegades els detalls poden ser rellevants, perquè no els recordava amb detall; és impossible. No podia

No ha estat un llibre fàcil. Hi ha molts passatges dolorosos i episodis que encara reobren ferides

idealitzar o seleccionar una memòria, perquè corria el risc de no ser honest. I com que Xirgo va tenir la idea d'anar documentant la presidència, crec que valia la pena aprofitar tota aquesta documentació sonora i escrita per donar-hi autenticitat i veracitat.

I per què surt ara?

L'atzar ha fet que sortís en aquest moment. Estava previst que sortís per Sant Jordi i la pandèmia ha fet que no poguéssim ser totalment amos del calendari editorial.

Però llavors s'havien de convocar eleccions i ara, també. És un llibre amb objectius polítics? Perquè el mateix llibre publicat d'aquí a deu anys no tindria el mateix impacte, no creu?

Puc entendre que algú pensi que el llibre té un objectiu polític. És exactament el contrari. Quan l'havíem previst treure inicialment potser algú especulava que hi hauria eleccions.

Bé, aquest algú va ser el president de la Generalitat.

El president Torra va dir “quan

La monarquia entra en un punt crític el 3-0. Aquell dia, va començar la seva caiguda inevitable

s'aprovessin els pressupostos, anunciaré la data”, cosa que no vol dir convocar les eleccions immediatament. Torra va ser molt precís perquè vam voler que fos així. En aquell moment, doncs, ens semblava que hi hauria prou distància entre la sortida del llibre i les eleccions. De fet, però, en aquests últims tres anys, qualsevol moment triat hauria coincidit amb alguna precampanya de les cinc eleccions que hi ha hagut. És molt difícil trobar el moment. I fent-ho l'abril passat, vam pensar que podíem tenir alguns mesos de marge.

No és un llibre oportunista?

No, no és un llibre oportunista. En primer lloc, perquè no té una tesi conclouent. Hi ha més tesi en el segon volum. És un conjunt d'instantànies d'aquests anys. Si vols treure alguna instantània de context i donar-hi un sentit polític llegit amb ulls d'avui, de precampanya, ho pots fer, però és un acte conscientment tergiversador de la intenció que té el llibre.

Com que vostè no l'ha escrit directament, en llegir-lo què ha

Les relacions amb Junqueras no van ser tan dolentes per impedir que féssim grans coses junts

sentit?

Ha estat com mirar-me al mirall, perquè em reconec en cada passatge i m'hi sento la pròpia veu. Per això no ha estat un llibre fàcil. Perquè hi ha molts passatges dolorosos i molts episodis que, encara que els recordaré sempre, no deixen de reobrir algunes ferides o alguns moments d'angoixa. Però el resultat crec que és útil per tal que la gent arribi a les seves pròpies conclusions sense que les hi hàgim de donar cuinades.

El lector hi pot trobar la versió del president sobre fets coneguts, fets poc coneguts, episodis inèdits i sorpreses. Per exemple, l'evolució del rei. Què li passa perquè comenci proposant diàleg i acabi amb l'a por ellos'?

És evident que hi ha un canvi de posició radical. I, segurament, aquest punt d'inflexió és per la tesi que alguns defensem, que és que veritablement hi ha hagut un cop d'estat a l'Estat espanyol. De fet, és un cop d'estat permanent, que comença el 2010 amb la sentència del TC, una clara esmena a la totalitat del pacte constitucional del 78.

I allò no ha parat. Felip VI ha estat el cap d'estat d'un cop d'estat. Però no tinc prou detalls per explicar, perquè el 3-0 decideix abdicar en directe de ser el rei dels catalans.

Veient el que s'està veient avui sobre la monarquia, no podria ser que simplement el rei decidís posar-se al costat dels que li poden salvar la cadira?

Això és especulació, però és evident que entra dins de les hipòtesis. L'encara rei també hauria de fer un *M'explico*, perquè crec que ens el deu a tots, a les víctimes de l'a por ellos i als espanyols, que tenen dret a saber qui mana realment i per què, i què passa en aquests cercles tan foscos del poder espanyol que ho acaben decidint tot sense retre comptes a ningú.

Al marge de la relació del rei amb Catalunya, amb els escàndols recents té futur la monarquia espanyola?

La monarquia entra en un punt crític el 3 d'octubre del 2017. Fins aleshores, tenia possibilitats d'esdevenir una monarquia europea que, davant de crisis serioses, feia el que s'espera de qualsevol monarca de les democràcies de referència. Aquell dia va començar el seu declivi i la caiguda, que veig inevitable.

Acaba de qualificar el rei de “cap d'estat d'un cop d'estat”. Llegint-lo a vostè en el llibre, no em queda clar si el paper de Mariano Rajoy en aquest cop d'estat és d'actor o d'espectador.

A mi tampoc em queda clar. I potser això és el que defineix millor Mariano Rajoy: no aca-

L'APUNT Vacances a on?

Elena Ferran

Només els més valents s'atreveixen a planejar unes vacances lluny de casa. Marxeu? A on anireu? Ens preguntem amb la incertesa que tot ho envolta i la resignació que aquest serà un estiu ben diferent pendent del maleït virus. El darrer baròmetre que s'ha fet als barcelonins indica que la meitat dels ciutadans han canviat els seus plans de vacances. Molts farem turis-

me d'estar per casa, i això si les recomanacions del Procicat ens ho permeten. Des d'ahir els locals de nit queden tancats, limitant l'oferta als més joves, que s'han posat en el punt de mira dels contagis. Una nova patacada per remuntar l'economia. Els qui tenim la sort de fer-ne uns dies tremolem amb les restriccions que no ens deixin al terrat com a destí turístic.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Carles Puigdemont, llegint el llibre escrit amb Xevi Xirgo, al seu despatx de la Casa de la República, a Waterloo ■ EPA

bem de saber quin és el veritable Rajoy. Aparentment, fa la sensació que els fets el superaven, o que li feien mandra, o que tenia tan clara la decisió que ni es molestava a posar-se en la pell de l'altre. Una barreja de tot plegat. Sí que hi va haver un moment determinat, cap al final, que va semblar que llançava la tovallola pel que fa a intentar qualsevol tipus de diàleg i de contacte directe amb mi, cosa que és una gran irresponsabilitat, perquè sempre li vaig explicar que jo no tenia cap problema a parlar amb ell en el moment que fos.

Potser no depenia d'ell?

Aquesta és una versió benpensant sobre les intencions de Mariano Rajoy i jo no tendeixo a ser tan ben pensat. Crec que era perfectament conscient que, petés qui petés, tenia una agenda prevista, que no volia donar explicacions i que n'assumísim les conseqüències, perquè li era igual si teníem raó o no. M'ho va dir, que no havia vingut a reformar Espanya. Ell defensava la idea històrica de la sagrada unitat de la pàtria.

En aquells dies d'octubre del 2017, Pedro Sánchez i Pablo Iglesias són els comparses simpàtics del 155?

Això no és just en el cas de Pa-

Passa a la pàgina següent

aliseda
Inmobiliaria

**SEMPRE ÉS MÉS FÀCIL
NO HAVER DE COMENÇAR DES DE ZERO**

PLA CONSTRUÏX FÀCIL COMPRA UN PROJECTE JA INICIAT,
PAGA'N ARA EL 30%
I LA RESTA, FINS A DOS ANYS

DESCOBREIX LA NOSTRA SELECCIÓ D'OBRES ATURADES A TOT EL TERRITORI NACIONAL

900 929 707 | alisedainmobiliaria.com/plan-construye-facil

POLÍTICA L'1-O DEL 2017

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Carles Puigdemont** President de la Generalitat a l'exili

Ve de la pàgina anterior

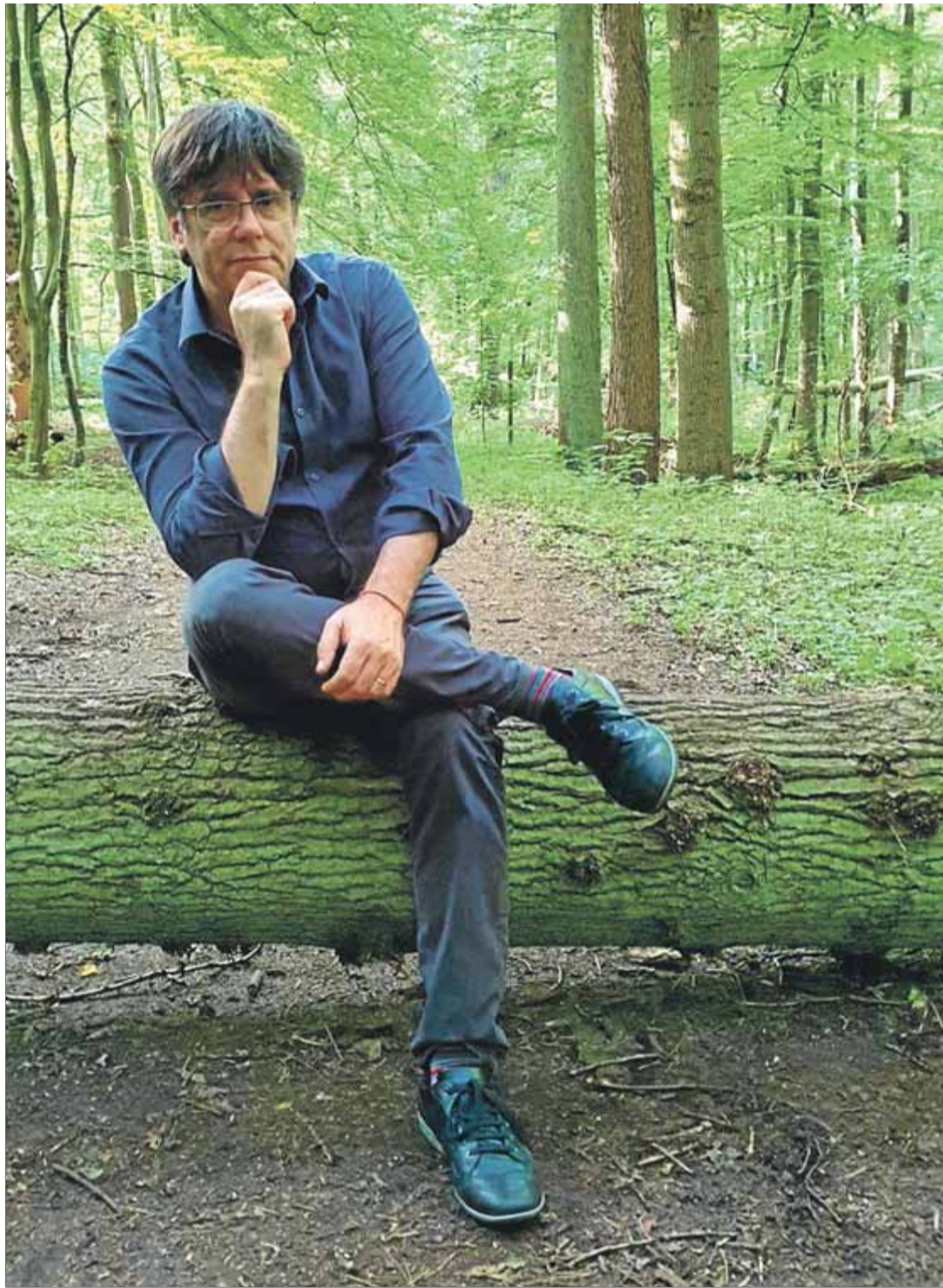
blo Iglesias, perquè clarament es va oposar al 155. Crec que va intentar ajudar en el que va poder. I crec que, fins ben bé el 3-O, el PSOE tampoc estava on va acabar estant. La preocupació de Sánchez era certa, com també era cert que no tenia cap solució. Si ho recordem, arran de la violència a la turca de l'Estat espanyol l'1-O, el PSOE mateix va registrar al Congrés una reprovació a la vicepresidenta, Soraya Sáenz de Santamaría. Poques hores després del discurs del rei, la va retirar. A partir d'aquí, sí que es converteix en comparsa.

En el llibre, vostè fa valoracions sobre molta gent. Un dels que en surten menys malparats del que es podria esperar és Santi Vila.

No he pretès que la gent en surti malparada o ben parada. No he fet un llibre per salvar ningú ni per matar ningú. Senzillament, he fet una descripció de com veia les coses en cada moment. En Santi potser en el segon llibre no queda tan bé, i hi ha crítiques raonades. Però, per exemple, el Vila conseller de Cultura que defensa l'art de Si-xena és un 10. És un conseller que està al costat del govern, està al costat del Parlament i que arriba fins al final i en paga les conseqüències. I en el tema del procés, hi afegiré una altra cosa: sé que no era l'únic que tenia converses amb membres del govern de Madrid. Però era l'únic que me n'informava sempre, abans i després de les converses.

Entre els moments tensos viscuts durant la seva presidència, n'hi ha un que, en principi, no té res a veure amb el procés, que és l'atemptat del 17-A. Actualment, els familiars d'algunes víctimes i el seu advocat Jaume Alonso-Cuevillas estan plantejant dubtes raonables sobre la implicació dels serveis secrets espanyols i fins i tot sobre si el líder de la banda, Es Satty, va morir realment en l'explosió d'Alcanar. Això són teories conspiratives?

He de dir que hi va haver coses d'aquells dies que tampoc vaig entendre. No entenc com és que el rei em truca tan tard, gairebé de matinada. No entenc com és que el president Rajoy sembla que ens cedeixi tot el protagonisme posterior a l'atemptat a nosaltres i als Mossos, si és perquè tenia confiança que ho faríem bé, o amb la pretensió contrària. Hi ha alguns elements que precisament pel bé del rigor s'haurien d'aclarir per no alimentar teories de la conspira-

El 130è president de la Generalitat, en un paratge proper a la Casa de la República ■ EPA

No em fa por que la gent sàpiga que hi ha hagut moments en què ens hem fet la traveta; ens reforça

ció. Què hem proposat alguns? Comissió d'investigació. Quina ha estat la resposta, que és la que alimenta els dubtes? La resposta ha estat que d'això no se'n pot parlar, hi ha interessos de l'Estat a preservar. Estem parlant de molts morts! Ens poden

Fer la DUI el 27 d'octubre és el que ens ha permès que avui puguem continuar

explicar quins són aquests interessos que passen per sobre del dret dels familiars de les víctimes a saber què va fallar? Quan l'Estat decideix tancar portes a aclarir aquest atemptat, està alimentant sospites. Si, a més a més, hi ha proves, circumstan-

Que ningú no es preocupi si avui tenim discrepàncies, perquè les grans coses les farem igual

cials o no, que reforcen aquestes sospites, crec que hi ha el dret de tothom que algú faci també un *M'explico* sobre els atemptats.

Sigui com sigui, l'atemptat podria haver aturat en sec el pro-

cés, perquè va ser un cop psicològic col·lectiu molt fort menys d'un mes i mig abans de l'1-O. Això no demostra que, en realitat, la cohesió del seu govern era superior a la sensació que en algun moment podien tenir fins i tot vostès mateixos?

Aquest tràmol va ser molt dur, perquè tampoc sabíem si podia augmentar, si formava part d'una cadena d'accions terroristes contra interessos catalans, com ja havia passat a França, a Bèlgica i a Alemanya. Això ens preocupava. Un context d'escalada terrorista era molt delicat. Però hi va haver un fet que ens va reforçar més, que era la brillant gestió de la policia catalana d'aquella crisi. La gestió i la comunicació de la crisi. I el referèndum el teníem a punt.

El titular de l'entrevista a Xevi Xirgo de la setmana passada era "Puigdemont ha rebut una pressió inhumana". Quin és el moment concret de més tensió que ha viscut vostè en aquests últims quatre anys?

No és un moment concret, sinó un període temporal, des que decideixo convocar eleccions si s'accepten unes condicions fins abans de l'inici del ple de declaració d'independència, perquè, un cop el ple va començar, ja estava tot decidit. En aquell lapse, vaig tenir sobre la taula una decisió difícil, que probablement hauria estat contestada per una part de l'independentisme, però que tenia clar que, si l'Estat acceptava aquelles condicions, de guanyar temps per obrir un diàleg, era la solució que convenia al país. El fet que cap dels intermediaris tingués certeses va ser molt angoixant, perquè, a més a més, a la nit, quan em quedava a dormir a la Casa dels Canonges, sentia un helicòpter sobrevolant permanentment el Palau de la Generalitat damunt del cap, amb clara voluntat intimidatòria. Són moments en què, malgrat aquella tensió tan forta, saps que la teva decisió haurà de respondre a criteris que puguis explicar, sigui una decisió encertada o no. Això és el que em va guiar. I avui puc explicar tot el que vaig decidir i per què ho vaig decidir.

Ha patit per la seva salut, per no poder resistir la pressió?

No pateixo per la meua salut, però he d'admetre que noto que, físicament, tots aquests anys pesen molt. Faig un esforç molt gran perquè cap sensació no transcendeixi, perquè soc conscient del que represento i, formalment, he de mostrar-me en òptimes condicions, però

Passa a la pàgina següent

POLÍTICA L'1-0 DEL 2017

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ve de la pàgina anterior

aquests anys m'han passat factura, seria infantil negar-ho. I tinc una edat en què aquest tipus de coses comencen a tenir conseqüències. Però, bé, no cal exagerar, simplement passa que un té la carrosseria més atropellada.

S'ha sentit mai en perill?

No he patit mai per la meua vida. Sé que hi ha hagut plans clars per agafar-me, com en el cas del dia de la manifestació d'Estrasburg, que s'explica en el segon volum, però no ho visc amb gran angoixa.

Durant aquests anys, tots els entorns independentistes han anat alimentant la teoria de les males relacions entre Puigdemont i Junqueras. En el llibre queda clar que la teoria no era cap mite.

No van ser les millors relacions que hi hauria d'haver hagut entre un president i un vicepresident. I tampoc van ser tan dolentes per impedir que féssim les grans coses que vam fer junts. De discrepàncies, és normal que n'hi hagi, perquè pertanyem a dues famílies polítiques diferents i venim de llocs diferents. Si ho he volgut explicar

tot, és perquè la gent vegi, primer, en quines circumstàncies s'han hagut de prendre algunes decisions i, segon, perquè doni més valor encara a tot allò que hem fet junts, perquè, malgrat que hi hagués divergències, el que vam saber fer va ser important: es diu 1 d'octubre. I això és el que ens fa molt forts. No ens enganyem sobre el fet que tenim visions diferents o que hem fet accions, ell i jo mateix, que han pogut ferir l'altre, o que el poden haver decebut. Hem estat i som prou adults i prou madurs per tenir clara quina és la nostra responsabilitat. Per això ho explico, perquè el que hem fet té més valor així que no pas si haguéssim estat amics d'infantesa.

Entén que el votant independentista estigui desconcertat pels enfrontaments entre partits independentistes?

No només ho entenc, sinó que ho comparteixo. He treballat i treballat per la unitat, perquè he cregut i crec que quan hem anat junts hem guanyat i hem derrotat un estat molt poderós, com va passar l'1-0. Quan hem anat separats, ens ha costat molt més. Com que continuo pensant que encara estem en un

procés de confrontació amb un estat molt poderós, crec que hem de ser molt forts. I el fet que hi hagi coses que ens allunyen d'aquesta unitat, a mi m'entristeix i em decep, i de vegades em fa més mal això que no pas els atacs de l'Estat.

Doncs no sé si aquest llibre ajuda gaire a refer ponts, ja no només amb Esquerra, sinó amb el mateix PDeCAT...

És un llibre que cal llegir-lo com ha estat plantejat, com una successió d'instantànies que van repassant el pas del temps. Només es pot entendre la pel·lícula sencera si no et falla cap fotograma. Com que no està fet per passar comptes amb ningú, apel·lo a la maduresa i a la majoria d'edat del lector, del ciutadà. Hem d'explicar les coses com són. No em fa por que la gent pugui saber que hi ha hagut moments en què hem estat lluny o en què ens hem fet la traveta els uns als altres, perquè ha estat així. No em fa por, sinó al contrari; crec que comencem a ser més forts si ens adonem que, malgrat tots els enfrontaments, hem estat capaços de fer grans coses. Que ningú no es preocupi si avui tenim discrepàncies, perquè les grans coses les farem

igual. Hem de superar l'esperit derrotista i desmobilitzador per intentar tenir molta més confiança en nosaltres mateixos.

Gonzalo Boye, en una entrevista de fa unes setmanes a La República, deia que no ha pensat mai en vostè assegut al Tribunal Suprem perquè aquest moment no arribarà. Vostè hi pensa?

Amb en Gonzalo hem passat de la confiança inicial a la confiança empírica, perquè he vist la qualitat del seu treball i del seu compromís democràtic i això dona molta seguretat. Lluitem amb esperit de victòria. Tenim esperança certa en els nostres arguments. El que transmet Boye correspon no a un desig, sinó a la realitat.

Hi ha una frase seva que trobo la més memorable del llibre, del 25 d'octubre del 2017: "No vull portar el país de la preindependència a la preautonomia." Avui som en la preautonomia?

Per la voluntat del poder espanyol, segur. El que es va pactar el 78 no és el que tenim ara. Només fixi's que, després de dues reunions de la taula de diàleg, avui tenim menys autonomia i menys recursos que abans de

començar les reunions. Hi ha un procés regressiu. Això va començar amb la sentència del TC del 2010.

Si el 27 d'octubre del 2017 haguessis convocat eleccions, ara no estaríem en la preautonomia?

Estaríem encara pitjor. Convocar eleccions sense les garanties que demanàvem hauria obert la porta a una rendició absoluta i a plegar veles. Quan l'Estat no va voler habilitar un espai per guanyar temps per tornar a seure i dialogar, la declaració d'independència ens ha permès ser aquí i defensar la legitimitat dels nostres actes i que Catalunya té dret a l'autodeterminació. Si haguéssim claudicat i acceptat la derrota, avui no podríem estar discutint cap reclamació. El valor històric que té la DUI és aquest. No són les conseqüències immediates sobre el desplegament de la República a partir de l'endemà, sinó que el que vam fer aquell dia és el que avui ens permet continuar. I sobre la renúncia sense condicions no es podria construir res. Aquest és un fet molt rellevant per entendre històricament el perquè de les decisions. ■

Terres Mestral

Mar i Muntanya

A les #TerresdeMestral,
No cal que triïs,
Aquí ho tens tot!

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Elisenda Paluzie, amb Marcel Mauri (esquerra) i el coordinador de la comissió de comunicació de l'Assemblea, Adrià Alsina, en la presentació d'ahir ■ ANC

L'evolució de la pandèmia dictarà el format de la Diada

■ En l'escenari sanitari més propici, es faran una seixantena de concentracions arreu del país davant de seus d'organismes estatals ■ També es farà una mobilització a la xarxa amb finalitats solidàries

Francesc Espiga
BARCELONA

Les circumstàncies no donen altra alternativa i, com ha passat en tantíssims altres àmbits i sectors, la celebració de la Diada d'enguany estarà irremeiablement condicionada per la crisi sanitària del coronavirus. "Aquesta edició és absolutament diferent per la mateixa Covid-19 i la crisi econòmica i social que la segueix", va admetre ahir la presidenta de l'Assemblea, Elisenda Paluzie, durant la presentació de les mobilitzacions que s'estan preparant. L'excepcionalitat farà que aquest Onze de Setembre tingui un doble format: el més clàssic, amb el carrer com a referència, i un de virtual que es canalitzarà a través de les xarxes. Pel que fa als actes públics, la mateixa Paluzie va explicar ahir que, ara mateix, es fa pràcticament impossible dir com acabaran sent, ja que

dependran del tot de quina sigui la progressió de la pandèmia i de les restriccions consegüents que hi pugui haver en aquelles dates. "Serem permeables a l'evolució de la situació sanitària al país i, davant d'això, la proposta de mobilització física podrà anar evolucionant", va exposar la responsable de l'entitat.

En aquesta conjuntura, l'estratègia que s'ha adoptat és plantejar un model de Diada que pren com a referència com estàvem tots plegats la darrera setmana de juny, quan va decaure l'estat d'alarma després que el ritme de contagis baixés considerablement. Seria, per tant, ara mateix l'escenari més desitjat i favorable, i a partir d'aquí, el que s'ha fet és preveure com ajustar-lo a la baixa si la cosa va a pitjor. D'entrada, però, es preveu una Diada que tindrà com a lema *El deure de construir un futur millor. El dret a ser independents*, i serà descentralit-

Les frases

“No sabem quines mesures sanitàries hi haurà vigents el dia 11 i, per tant, ho hem de preveure tot”

Elisenda Paluzie
PRESIDENTA DE L'ASSEMBLEA

“És imprescindible seguir mobilitzats perquè, malgrat la pandèmia, la repressió de l'Estat segueix”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIUM

“Ara mateix, cal que hi hagi més que mai mobilització, però també unitat entre l'independentisme”

Josep Maria Cervera
PRESIDENT DE L'AMI

Crides a la mobilització i a la unitat independentista

El moment és d'angoixa i, perquè no dir-ho, també por pels estralls del coronavirus, però també per l'impacte econòmic que la pandèmia pot arribar a provocar. I, davant d'aquesta realitat, un dels discursos centrals que l'Assemblea adoptarà en els propers mesos és que la possibilitat de disposar de les eines inherents a un estat propi és el millor contrafort possible davant la crisi. "Hi ha molta gent patint, i l'independentisme no pot donar la imatge d'aïllament de la realitat, sinó que ha de ser la principal for-

ça de recuperació" va reflexionar ahir Elisenda Paluzie, presidenta de l'Assemblea.

Com ja és tradició, altres entitats del sobiranisme, com és el cas d'Òmnium, van voler expressar ahir el seu suport a la convocatòria dels actes de la Diada. El vicepresident de l'entitat, Marcel Mauri, va reconèixer que el moment sanitari és difícil però que, tot i això, cal seguir mobilitzant-se "perquè estem en un moment en què s'estan aturant moltes coses menys la repressió, que segueix tal com s'ha pogut veure amb el cas

de Carme Forcadell".

Des de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) també es fa una crida a sortir al carrer, això sí, amb totes les precaucions que faci falta, i el seu president, Josep Maria Cervera, alhora va fer una apel·lació més que implícita a JxCat i ERC perquè refacin complicitats. "Estem en uns moments en què la unitat de l'independentisme és més necessària que mai. Cal allunyar-nos de la divisió", va ser el seu prec, fet per via telemàtica per les circumstàncies.

zada, es farà a seixanta punts distribuïts pel conjunt de Catalunya, cosa que minimitza les necessitats de desplaçament. La idea és que els manifestants es concentrin davant un centenar de seus de tres organismes estatals —el Servei Públic d'Ocupació Estatal (SEPE), les oficines de l'Agència Tributària i les de la Seguretat Social— seguint, per descomptat, els criteris de distància de seguretat i ús de la mascareta. La tria d'aquests indrets, on es desplegaran pancartes reivindicatives, té a veure amb un dels missatges centrals que l'Assemblea vol difondre enguany: que en aquest context d'adversitats la independència és "l'únic mitjà per poder disposar de totes les eines necessàries per sortir d'aquesta crisi amb garanties". També hi haurà un acte central de contingut més polític que, en principi, es farà davant l'oficina de l'Agència Tributària de la plaça Letamendi de Barcelona, però poca cosa es pot dir de com serà, excepte que hi haurà els parlaments de rigor.

Amb aquesta proposta genèrica sobre la taula, el que diguin o deixin de dir les autoritats serà el que modularà el format final de la Diada. Com a exemple, si hi hagués una situació crítica com la que hi ha avui a l'àrea metropolitana, les concentracions serien amb control d'accés per limitar-ne l'aforament. En el cas més advers, és a dir, si es tornés al tan temut confinament, tot es reduiria a col·locar pancartes davant els edificis esmentats, i poca cosa més.

Onze de Setembre 'virtual'

L'altra gran pota que sustenta la Diada d'aquest 2020 és la xarxa, i més concretament la plataforma web *xarxaindependencia.cat*, que s'activarà en breu. L'element clau d'aquest engranatge són uns codis QR que es podran adquirir a través de les assemblees territorials de l'ANC, els supermercats Bonpreu i Eslat i a la botiga en línia de l'entitat, i la venda dels quals costejarà projectes per fer front a la crisi de la Covid-19. Amb aquest distintiu digital, un cop validat al web, l'usuari podrà unir-se a una xarxa virtual de particulars i entitats. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La mesa del Parlament planta cara

El judici a cinc diputats del Parlament acaba amb una defensa del parlamentarisme, el procés i Carme Forcadell per part dels acusats. El fiscal rebutja l'acusació de causa general i manté la inhabilitació pel delictes de desobediència

E. Ansola / J. Panyella
BARCELONA

Amb el puny esquerre alçat i un crit ressonant a la sala de vistes del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya: "Visca la terra!" Amb aquesta exaltació inconfusiblement independentista pronunciada per Mireia Boya es va cloure ahir el judici contra els quatre membres de la mesa del Parlament durant la presidència de Carme Forcadell, i l'exdiputada cupaire. En la recta final de la vista, tots cinc van prendre la paraula per fer una defensa del parlamentarisme, de la independència del poder legislatiu davant la tutela dels tribunals i del compromís amb el procés independentista, així com una defensa pública de Forcadell, víctima en aquestes últimes hores d'una nova ofensiva del Tribunal Suprem.

El primer a fer ús del dret a l'últim torn de paraula va ser Lluís Corominas, que va tenir unes paraules de record a Forcadell i li va agrair que fes possible el debat de les lleis independentistes al Parlament. L'exportaveu del grup de Junts pel Sí va sostenir que els fets dels quals són jutjats no són delictes, va denunciar haver estat víctima de vigilància policial i va cloure amb unes paraules de suport als presos i exiliats i comproment-se a continuar treballant "de manera tranquil·la" però "incansable" –va dir– per la independència del seu país.

Al seu torn, Anna Simó

Les frases

“El Suprem només entén de venjança; l'única cosa que podem fer és persistir”

Mireia Boya
EXDIPUTADA DE LA CUP

“L'objectiu de la nostra lluita és que algun dia proper el debat polític no es judicialitzi”

Lluís Guinó
EXVICEPRESIDENT PRIMER DE LA MESA

“Se'ns està aplicant un dret venjatiu; és evident amb la resolució que es va aplicar a Forcadell”

Anna Simó
EXDIPUTADA D'ERC

“Quan la política es judicialitza, el sistema es torna pervers i porta repressió per totes bandes”

Ramona Barrufet
EXDIPUTADA DE JXCAT

va desmentir el fiscal, que va negar que el judici fos una causa política dins una causa general contra l'independentisme. “No reconec els fets ni el delictes”, va dir abans de denunciar que el Tribunal Constitucional pretenia aplicar “una tutela inacceptable de la mesa del Parlament” i que condicionava el sentit del seu vot. Simó va acabar denunciant la “voluntat d'escarment” a la presidenta Carme Forcadell.

Ramona Barrufet va agrair el to emprat per totes les parts durant el judici, i el seu company de bancada política i penal, Lluís Guinó, va lamentar que una qüestió política que s'havia de resoldre en un marc polític hagi acabat als tribunals. Guinó va assegurar que el judici posa en qüestió el “dret de representació política” i va acabar amb un record als presos polítics i exiliats.

L'excupaire Mireia Boya va ser la més contundent i va defensar el dret a

la desobediència. “El règim del 78 ens ha obligat a desobeir”, va dir abans de reivindicar Forcadell. “No hi ha justícia després que l'hagin condemnat a la presó”, va dir.

El fiscal ataca

L'última sessió del judici va començar amb la mateixa poca expectació que les anteriors i amb el fiscal Pedro Ariche llegint el seu informe final, en què va reiterar que no s'estaven jutjant les idees ni l'independentisme, sinó els actes de desobediència que tots els acusats van cometre de manera individual i amb la voluntat expressa de no fer cas al Tribunal Constitucional. En aquest sentit, va tornar a exhibir el programa electoral de Junts per Catalunya, que si bé contenia “aspiracions legítimes” dels independentistes, introduïa una frase “inquietant”, va dir el fiscal, ja que el text assenyalava que l'expressió Rajoy havia tancat

Pedro Ariche, fiscal, i l'advocada de l'Estat, a la columna de l'esquerra; a la dreta, l'advocada Judit Gené, lletrada de Corominas, Barrufet i Guinó, i l'advocat de Simó, Raimon Tomás ■ ACN

“qualsevol via al diàleg” perquè condicionava el diàleg al respecte del marc legal. Amb aquesta premissa, i sempre segons el fiscal, els acusats “van renunciar al diàleg a favor de la unilateralitat i de la ruptura de la legalitat, estatal i de Catalunya”. “Van anunciar la seva desobediència, la van executar i la van portar fins a l'extrem final”, va afirmar amb referència a la primera resolució aprovada al Parlament, concretament la 1/XI, a l'inici del mandat, una declaració d'intencions en què s'assenyala el full de ruta i s'indicava que la cambra no se supeditaria al Constitucional. La resolució va ser suspesa, però tot i així el 2017 es van aprovar, no

ja declaracions, sinó lleis que, necessàriament, per poder ser aprovades en el ple, calia que fossin trameses prèviament per la mesa i així ho van fer malgrat la sentència del TC que ho prohibia. La mesa “va perdre la seva funció imparcial i va actuar al servei del poder executiu”, va cloure.

La nova doctrina del TC

El torn de les defenses el va obrir l'advocada de Corominas, Guinó i Barrufet, Judit Gené, que va insistir que no va ser fins a l'any passat que el TC va establir en sentència un nou criteri d'actuació de les meses dels parlaments que, aplicat al cas dels seus defensats, els comportaria una condemna. Com que els fets van passar el

2016 i el 2017, aleshores el TC considerava que les meses dels parlaments no podien inadmetre a tràmit iniciatives parlamentàries; per tant, estaven obligats a donar curs a les lleis sobiranistes del 6 i 7 de setembre del 2017 i que després es van aprovar. “Votar una llei sí que es pot, però votar perquè es pugui votar, que és el que va fer la mesa, no es pot fer”, va denunciar Gené, que va demanar al tribunal que “no es condemni parlamentaris per haver fet feina de parlamentaris.” L'advocat de Simó, Raimon Tomás, va insistir en la inviolabilitat dels diputats com una “qüestió de drets fonamentals” que ha de ser protegida i que “no es pot buidar de contingut”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Carme Forcadell en la seva declaració davant del Suprem ■ ACN

Avís dels juristes del precedent del Suprem pel 100.2

■ Els penalistes qüestionen l'assumpció de competències penitenciàries per part de l'alt tribunal ■ La decisió exprés pel 'cas Forcadell', una praxi que complicarà altres permisos

C. Sabaté
BARCELONA

L'assumpció de competències sobre els permisos penitenciaris de Carme Forcadell per part del Tribunal Suprem podria generar el trasllat cap als respectius tribunals sentenciadors de les resolucions de més permisos que fins ara assumien els jutjats de les respectives audiències. A Catalunya hi ha mig miler de reclusos que s'acullen als permisos de l'article 100.2 del reglament penitenciar i que podrien veure modificada la seva situació, no només si la fiscalia presenta recurs –com ha estat el cas de Forcadell–, sinó perquè els permisos per treballar o conviure en família s'anul·len un cop el tribunal n'admet la revisió. Diversos penalistes adverteixen del precedent que el Suprem enceta amb el "cas Forcadell", perquè buida de les competències que tenien fins ara els jutges de les respectives audiències provincials, que són precisament els més pròxims al reclus i que, per tant, poden valorar millor l'entorn en què passarà uns dies en règim de semilibertat.

"En totes les resolucions sobre el procés català, el Suprem s'erigeix en tribunal especial", i ni tan sols té en compte les resolucions del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, assenyalava Xavier González de Rivera. El grup Àgora ha advertit en reiterades ocasions que el Suprem "innova i sorprèn amb moltes decisions" sobre els presos polítics, aprofitant la seva "indiscutibilitat", i l'última hauria estat aquesta assumpció de les funcions del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya sobre la gestió dels permisos per als reclusos per l'article 100.2 o mitjançant el tercer grau.

Les frases

“Solidaritat amb Forcadell i oposició a la vulneració dels drets i les llibertats”
Els membres de la mesa del Parlament del 2017 jutjats ahir al TSJC

“Atribuir la decisió del 100.2 al tribunal sentenciador canviarà molts permisos”
María del Prado Escoda
PORT. JUTGES PER LA DEMOCRÀCIA

“El Suprem exerceix de tribunal especial i, a sobre, és indiscutible. Tot contra el procés”
Xavier González de Rivera
JURISTA D'ÀGORA

La intervenció del Suprem obre la porta que els tribunals que dicten sentències incideixin en la "classificació" dels reclusos, sense ser-ne professionals, avisa la portaveu de Jutges per la Democràcia a Catalunya, María del Prado Escoda. La implicació del tribunal en la reinserció que reivindica la resolució del Suprem permetria que altres tribunals hi incideixin i valorin les capacitats i avenços dels reclusos en les seves respectives reinsercions.

Els centres penitenciaris disposen de programes per a la reinserció de la majoria de reclusos per a la diversa tipologia delictiva, fins i tot la sexual. Però cap administració de justícia en té cap contra els reclusos empresonats per sedició, per exemple. "Han de renunciar a les idees, a fer política?", es pregunten els penalistes. L'advocada de Forcadell, Marisa Díaz, recordava dijous que l'expresidenta del Parlament es manté allunyada del primer pla polític, per exemple. ■

26 DE JULIOL*
XVII TROBADA
DE VESPES
I MOTOS
CLÀSSIQUES
A FORTIÀ

CONCENTRACIÓ
A LES 11.00H
DEL MATI
AL PARC BOSCH
DE FORTIÀ

Organitza: AMICS DE LA VESPA DE FORTIÀ
Col·labora: Ajuntament de Fortià
Associació Joves de Fortià

118118-1231382L

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Alarma per l'aturada de la llei de lloguers

■ Cs i el PP la porten al Consell de Garanties, i el Sindicat de Llogaters critica que JxCat se salti l'acord presentant esmenes

Jordi Alemany
BARCELONA

L'aturada de la llei de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendaments d'habitatge, tot i passar el primer tràmit del ple de dimarts, ha encès l'alarma entre el Sindicat de Llogaters i, sobretot, a ERC, CatECP i la CUP. El text legislatiu després de l'acord d'aquestes formacions i JxCat per tal de tirar-la endavant va topat amb la decisió ja anunciada dimarts per Cs que acabaria al Consell de Garanties Estatutàries (CGE), com ja havia passat amb el decret per regular els preus del lloguer de fa un any, amb els mateixos arguments que superava el marc competencial de la Generalitat. A la petició

d'un dictamen del CGE s'hi va sumar el PP, i això implica la paralització de la tramitació fins que hi hagi el pronunciament, que no és vinculant, d'aquest organisme.

Aquest ajornament també va evitar viure un altre episodi de retrets entre els socis de govern de JxCat i ERC, ja que s'haurien d'haver debatut les vuit esmenes que el diputat Toni Morral ja va anunciar dimarts que presentarien. Aquell dia ja va rebre crítiques dels republicans i la CUP per haver dut a terme aquesta maniobra, quan havien acordat el text també amb un munt d'entitats, i el Sindicat de Llogaters també va lamentar que JxCat volgués incloure-hi nous supòsits i exempcions que podrien suposar "pujades de fins al

30% en plena pandèmia".

Per aquest motiu l'endemà va demanar una reunió d'urgència amb el president de la Generalitat, Quim Torra, perquè els donés explicacions i es reconduís la situació, i ahir, després d'una trobada amb els diputats Glòria Freixa i Antoni Morral (JxCat), José Rodríguez (ERC), Susanna Segovia (CatECP) i Maria Sirvent (CUP), van rebre el seu suport i van signar conjuntament la sol·licitud de reunió. Sirvent va insinuar en el ple que JxCat rebia pressions i trucades de col·lectius d'agents immobiliaris, com també manté el sindicat, que recordava en una piulada que la llei "seguirà endavant perquè compta amb un ampli suport de la societat civil. I el Parlament ho sap". ■

Un moment de les votacions d'ahir al Parlament ■ ACN

Bonvehí admet que el PDeCAT no s'integrarà a JxCat

Redacció
BARCELONA

El president del PDeCAT, David Bonvehí, ha admès que el seu partit no "transitarà" cap a JxCat, que es constitueix avui com a tal, i que "no ha estat possible", tot i els "esforços ingents" que han fet, perquè el nou instrument "ha fet una crida a sumar persones a títol individual i, en canvi, no garanteix que el Partit Demòcrata i el que representem hi sigui", lamentava ahir. Això sí, en una carta enviada als militants que traspuja que un eventual acord s'allunya gairebé definitivament, assegura que la direcció "no està deixant d'aportar propostes" perquè la transició sigui possible. Bonvehí mostra "respecte" pel nou partit però també en demana per al seu, que dijous celebrarà un consell nacional que pot ser clau per "anar decidint entre tots" el seu futur. El dirigent acaba demanant confiança en el PDeCAT, que des de que va ser creat "ha demostrat en tot moment capacitat d'interpretar" cada moment amb "altes dosis de generositat". ■

Insisteixen a investigar el rei

El Parlament va aprovar ahir, amb els vots dels sobiranistes, una moció d'ERC que defensa una investigació en seu parlamentària "i amb total transparència" sobre els "diners i negocis opacs" que hagi pogut tenir la Casa del Rei. A més, s'insta el CEO a fer una enquesta a tot l'Estat sobre la percepció de la monarquia, i el govern, a no convidar-la a cap acte que organitzi, com de fet ja fa. A més, li reclama que demani al govern suís que congeli els comptes bancaris del rei emèrit, a partir de l'informe presentat per Òmnium. Amb l'abstenció dels comuns, a més, insta l'Ajuntament de Barcelona que deixi de cedir el Palauet Albéniz als

Borbons. Els vots independentistes van tornar també la reprovació que volia Cs de la consellera de Cultura, Mariàngela Vilallonga, per haver dit que sent massa castellà a TV3. Així mateix, es va aprovar una moció de la CUP que insta a complir totes les mocions aprovades en la legislatura, si bé no la part que acusava que el Parlament "ha estat constantment desoït i menystingut" pel govern. A proposta del PSC, a banda, es va aprovar instar l'executiu "a retornar als respectius ajuntaments els imports íntegres de les sancions" arran de les denúncies interposades pels cossos policials locals durant l'aplicació de l'estat d'alarma.

PARCS AQUÀTICS

WATER WORLD /AQUADIVER
Temporada 2020

OFERTA 2x1

Preu: 35 euros
(No acumulable a altres ofertes i/o promocions)

Cal presentar la targeta del club del subscriptor d'El Punt Avui directament a la taquilla

Ajuntament de Tordera
EDICTE

EDICTE relatiu a l'aprovació inicial del canvi de modalitat del sistema d'actuació urbanística per a l'execució del polígon d'Actuació Urbanística La Mina d'Or

Per Decret d'Alcaldia núm. 652/2020 de 21 de juliol de 2020, s'ha aprovat inicialment el canvi de modalitat del sistema d'actuació urbanística per a l'execució del Polígon d'actuació Urbanística La Mina d'Or, passant-lo de parcel·lació en la modalitat de cooperació a parcel·lació en la modalitat de compensació bàsica.

En compliment d'allò establert a la legislació urbanística, se sotmet l'aprovació inicial d'aquest canvi de la modalitat del sistema d'actuació urbanística al tràmit d'informació pública pel termini d'un mes, mitjançant la publicació del corresponent edicte al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, a un dels diaris de premsa periòdica de mes divulgació en l'àmbit municipal i al tauler municipal d'anuncis electrònic, per tal que els afectats i altres interessats puguin examinar-lo i, si escau, presentar-hi al·legacions i/o reclamacions dins l'esmentat període.

La qual cosa es publica per a general coneixement, a Tordera, a 23/7/2020

Així ho mana i signa Josep Llorens Muñoz, el 2n tinent d'alcalde per delegació (DA 2019/829), davant meu.

Ajuntament de Premià de Dalt
ANUNCI

El Ple de l'Ajuntament en sessió ordinària de data 20 de juliol de 2020 acordà l'aprovació inicial del nou Reglament Orgànic Municipal (ROM).

D'acord amb el que estableix l'article 63 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, s'exposa l'expedient al públic per un termini de **TRENTA DIES hàbils** a partir de l'endemà de l'última publicació de l'anunci en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona (BOPB), o en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC), per tal que els interessats el puguin examinar i presentar-hi les al·legacions i/o reclamacions que considerin oportunes. En el supòsit que no es presentin al·legacions i/o reclamacions durant el termini esmentat l'acord d'aprovació inicial s'entendrà elevat a definitiu, sense la necessitat de l'adopció d'un nou acord.

Així mateix, també es procedirà a publicar l'anunci en un mitjà de comunicació escrita i a l'e-Tauler.

La consulta del text íntegre del Reglament Orgànic Municipal es podrà fer a través de l'e-Tauler.

Premià de Dalt, 22 de juliol de 2020.
Josep Triadó i Bergés
Alcalde

Ajuntament d'Arenys de Mar
ANUNCI

D'EXPOSICIÓ PÚBLICA DE L'ACORD INICIAL DE MODIFICACIÓ DE L'ORDENANÇA 32 REGULADORA DEL PREU PÚBLIC PER LA PRESTACIÓ DEL SERVEI D'ESCOLA BRESSOL

L'Ajuntament d'Arenys de Mar en sessió del Ple de data 16 de juliol de 2020 ha aprovat amb el quòrum legalment exigible, entre d'altres, els acords següents:

PRIMER: Aprovar inicialment la modificació de l'Ordenança número 32 reguladora del Preu públic per la prestació del servei d'escola bressol, així com el seu text refós, segons figuren als annexos d'aquest acord, del qual formen part a tots els efectes legals, per a la seva entrada en vigor un cop s'hagin acomplert els requisits dels articles 49 i 70.2 de la Llei reguladora de les bases del règim local.

TERCER: Aprobada definitivament la modificació de l'Ordenança número 32 reguladora del Preu públic per la prestació del servei d'escola bressol, es publicarà íntegrament en el BOP els acords definitius així com el text refós aprovat, entrant en vigor una vegada transcorregut el termini de 15 dies previst a l'art. 65.2 LRBRL. Així mateix s'insereix l'anunci en el tauler de la Corporació i en el DOGC, anunciant la referència al BOP en el qual s'hagués publicat íntegrament el text.

De conformitat amb allò que preveuen els articles 49.b) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local i 178 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, els acords provisionals i l'ordenança objecte de modificació estaran exposats al públic a la seu electrònica d'aquest Ajuntament (<https://arenysdemar.cat/fitxa.php?id=39240>), durant 30 dies hàbils comptadors des de l'endemà de la publicació d'aquest anunci al Butlletí Oficial de la Província, perquè els interessats puguin examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que considerin oportunes. En cas que no hi hagi cap reclamació, els acords provisionals esdevindran definitius.

Aquest anunci s'insereix també al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, i s'exposarà, durant el termini indicat, en el Tauler d'anuncis d'aquest Ajuntament.

Arenys de Mar, a la data de la signatura electrònica
L'Alcaldessa, Annabel Moreno Nogué

Associació Tartamudesa CATALUNYA
Fem camí cap a una vida plena

QUÈ HI HA DARRERA D'UN SILENCI?

No em diguis que em relaxi i respiri, només m'ica'm i escolta'm.

Paraules que no poden sortir

Fes-te'n soci o col·labora amb nosaltres
www.atcat.org - info@atcat.org